

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/25
1475 S. İşK/14

T.C.
YARGITAY
9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2017/11351
Karar No. 2019/15019
Tarihi: 04.07.2019

- İŞÇİNİN DOĞRULUK VE BAĞLILIKLA BAĞDAŞMAYAN HAREKETİ
- HAKLI NEDENLE FESİH

ÖZETİ 4857 sayılı İş Kanunu'nun 25 inci maddesinin (II) numaralı bendinde, ahlâk ve iyi niyet kurallarına uymayan haller sıralanmış ve belirtilen durumlar ile benzerlerinin varlığı halinde, işverenin iş sözleşmesini haklı fesih imkânının olduğu açıklanmıştır. Yine değinilen bendin (e) alt bendinde, işverenin güvenini kötüye kullanmak, hırsızlık yapmak, işverenin meslek sırlarını ortaya atmak gibi doğruluk ve bağlılığa uymayan işçi davranışlarının da işverene haklı fesih imkânı verdiği ifade edilmiştir. Görüldüğü üzere yasadaki haller sınırlı sayıda olmayıp, genel olarak işçinin sadakat borcuna aykırılık oluşturan söz ve davranışları işverene fesih imkânı tanımaktadır Somut uyuşmazlıkta, davacının satılan ürünler karşılığında müşterilerden tahsil ettiği nakit paraları alıkoyduğu hususunda taraflar arasında uyuşmazlık bulunmamaktadır. Davacının bu eylemi doğruluk ve bağlılığa aykırı olup, işverence yapılan fesih haklıdır. Mahkemece kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddi gerekirken kabulü isabetsiz olup, bozmayı gerektirmiştir

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili; müvekkilinin 23.09.2005 tarihinden iş akdinin feshedildiği 21.02.2014 tarihine kadar davalı şirketin ... Merkez ve ... şubesinde satış danışmanı olarak çalıştığını, Mersin mağazasının kapatılması sebebiyle hiçbir bildirim yapılmaksızın müvekkilinin iş akdinin feshedildiğini, 28.02.2014 tarihi itibarıyla SGK'dan çıkışının verildiğini, ancak müvekkilinin İşKur'a müracaatında 01.03.2014 tarihinde Adana şubesinde görevlendirilmiş gibi gösterildiğinin öğrendiğini, işçilik alacaklarının ödenmediğini ileri sürerek kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, yıllık izin, ücret, fazla mesai, resmi bayram ve hafta tatili ücreti ile asgari geçim indirimi alacaklarının davalıdan tahsiline dair karar verilmesini talep etmiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili; davacının 23.09.2005 - 04.03.2014 tarihleri arasında çalıştığını, sattığı ürünler karşılığında müşterilerden tahsil ettiği toplam 8.066 TL'yi müvekkili şirkete vermeyerek güveni kötüye kullandığını, bu durumun davacının da kabulünde olduğunu, iş akdinin bu nedenle haklı olarak feshedildiğini, davacının yıllık izinlerini kullandığını, fazla mesai yapmadığını, dini bayramlarda çalışmadığını savunarak davanın reddini talep etmiştir.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece davanın kısmen kabulü ile kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, yıllık izin, ücret, fazla mesai ve genel tatil alacaklarının davalıdan tahsiline hükmedilmiştir.

D) Temyiz:

Kararı taraflar vekilleri temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

1-Davalı şirketin ünvanının karar başlığında eksik yazılması mahallinde düzeltilebilir maddi hata kabul edilmiştir.

2-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, tarafların aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

3-Taraflar arasında işçiye ödenen aylık ücretin miktarı konusunda uyuşmazlık bulunmaktadır.

Somut uyuşmazlıkta; davacı davalı işyerinde net 2.500,00 TL ücret ile çalıştığını iddia etmiş, davalı işveren davacının son maaşını brüt 1.299,90 TL olarak bildirmiştir. Dosyada mevcut 05/04/2013 tarihli maaş belgesi davalı işveren tarafından düzenlenmiş olup, davacı iddiasını desteklemektedir. Davacının yaptığı iş, kıdemi, işverenden sadır maaş belgesi ve tanık beyanları gözetilerek davacı işçinin aylık temel ücretinin net 2.500,00 TL olduğu kabul edilmelidir. Eksik belirlenen ücrete göre karar verilmesi hatalıdır.

4-İş akdinin davalı işveren tarafından haklı nedenle feshedilip feshedilmediği konusunda taraflar arasında uyuşmazlık bulunmaktadır.

Davacı iş akdinin haksız sona erdirildiğini iddia etmiş, davalı işveren, davacının satış yaptığı müşterilerden tahsil ettiği paraları işverene vermemesi nedeniyle iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiğini savunmuştur.

Mahkemece, iş akdinin tazminatı gerektirmeyecek şekilde sonlandırıldığını ispat edilemediği gerekçesiyle davacının kıdem ve ihbar tazminatı talepleri kabul edilmiş ise de, varılan sonuç dosya kapsamına uygun değildir.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 25 inci maddesinin (II) numaralı bendinde, ahlâk ve iyi niyet kurallarına uymayan haller sıralanmış ve belirtilen durumlar ile benzerlerinin varlığı halinde, işverenin iş sözleşmesini haklı fesih imkânının olduğu açıklanmıştır. Yine değinilen bendin (e) alt bendinde, işverenin güvenini kötüye kullanmak, hırsızlık yapmak, işverenin meslek sırlarını ortaya atmak gibi doğruluk ve bağlılığa uymayan işçi davranışlarının da işverene haklı fesih imkânı verdiği ifade edilmiştir. Görüldüğü üzere yasadaki haller sınırlı sayıda olmayıp, genel olarak işçinin sadakat borcuna aykırılık oluşturan söz ve davranışları işverene fesih imkânı tanımaktadır.

Dosya içeriğine göre, davacı işçi müşterilere satılan ürünler karşılığında müşterilerden tahsil ettiği 8.066 TL'yi işverene iade etmemiş ve işverene gönderdiği 26/02/2014 tarihli e - postada hakkında yürütülen icra takibi nedeniyle 8.066 TL'yi alacaklı avukatına vermek zorunda kaldığını bildirerek bu miktarın birikmiş ücret alacaklarından düşülmesini talep etmiştir.

Davacı tanıkları iş akdinin sona erme sebebini bilmediklerini beyan etmişler, davalı tanıkları iş akdinin davacının tahsil ettiği paraları işverene vermemesi nedeniyle işverence feshedildiğini ve davacı hakkında suç duyurusunda bulunulduğunu söylemişlerdir.

Mersin 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2014/460 Esas, 2015/676 Karar sayılı kararı ile davacının 29/01/2014 tarihinde 9.800 TL ve 08/02/2014 tarihinde 1.500 TL lik toplam 11.300 TL'lik mal satışı yaptığı, bu satıştan toplam nakit olarak 8.066 TL nakit olarak tahsil ettiği halde bu parayı müşterinin hesabına yatırmadığı iddiasıyla yapılan yargılama sonunda davacının üzerine atılı eylemi sabit görülerek hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanmak suçundan hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilmiştir.

Somut uyuşmazlıkta, davacının satılan ürünler karşılığında müşterilerden tahsil ettiği nakit paraları alıkoyduğu hususunda taraflar arasında uyuşmazlık bulunmamaktadır. Davacının bu eylemi doğruluk ve bağlılığa aykırı olup, işverence yapılan fesih haklıdır. Mahkemece kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin reddi gerekirken kabulü isabetsiz olup, bozmayı gerektirmiştir.

F) Sonuç:

Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebeplerden dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgisine iadesine, 04/07/2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.